

[Jens Chr. Christensen.]

tilfældet ville have været, hvis vi havde gennemført loven, inden folketinget rejste på sommerferie; hertil må jeg sige, at de 2-3 måneder, der er spildt her, i hvert fald ingen indtjening har givet til landbrugs-erhvervet, og den lovgivning, vi nu gennemfører, vil ikke have noget som helst med tilbagevirkende kraft at gøre.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen var inde på spørgsmålet om de gunstige afskrivningsregler for landbruget. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, på hvilke områder landbrugets afskrivningsregler er gunstigere end de øvrige erhvervsgruppers i vort samfund. Mig bekendt er de afskrivningsregler, man har inden for industrien, fuldt på linje med landbrugets afskrivningsregler, og det ærede medlems udtalelse om, at landbruget f. eks. på bygninger kunne afskrive den ene gang efter den anden, får mig til at sige, at det ærede medlem i hvert fald burde vide, at den samme ejer kun kan afskrive på de samme bygninger én gang; når de er afskrevet, kan samme ejer ikke afskrive mere på dem.

Når det ærede medlem mener, at landbrugsejendommens salgspriser vidner om, at landbrugererhvervet har det udmærket, så vil jeg gerne sige, at disse salgspriser jo slet ikke står i forhold til afkastningsevnen. Det er sådan, at landbrugsejendommenes salgspriser ikke er bestemt af jordens værdi; de er bestemt af alt det andet, som landbruget selv ingen indflydelse har på prisstigningen af. Det gælder bygningerne, men det gælder navnlig alt det andet, der hører til produktionsapparatet ud over jordens værdi. Den radikale skribent Laurs Laurson har gang på gang påvist i artikler i dagbladet Politiken, hvor lidt jorden egentlig er værd, når den skal dyrkes. Han har gang på gang understreget, at i handelsværdien er det bygninger og maskiner, man betaler; jorden får man oyen i handelen — og sådan er det jo også. Den forrentningsprocent, der i de sidste 7 år har ligget under 3, kan i hvert fald ikke animere til den voldsomme prisstigning, det ærede medlem hr. Holger Eriksen har peget på. Jeg er selvfølgelig glad for og ikke i tvivl om, at det ærede medlem har meget tilovers for landbruget; men det ville være rart en gang imellem at se det målt i lidt mere kontante beløb.

H. C. Toft: Den højtærede landbrugsminister sagde vedrørende de bemærkninger, jeg havde fremført i mit første indlæg, at han troede, at det lovforslag, han havde fremsat, kunne anvendes. Jeg må imidlertid mene, at den højtærede landbrugsminister havde været i tvivl allerede ved fremsættelsen, for det hedder nemlig i landbrugsministerens fremsættelsestale:

„Jeg er under udvalgsbehandlingen rede til at drøfte de spørgsmål, som vil rejse sig i forbindelse med monopoltilsynets godkendelse af hjemmemarkedspriser, der er omtalt i lovforslaget.“

Det må dog i hvert fald være udtryk for, at ministeren ikke har været sikker på, at det lovforslag, han fremsatte, kunne gennemføres.

Da jeg kom med mine bemærkninger om, at landbruget ikke havde kunnet få den øgede indtægt, som højere hjemmemarkedspriser skulle have givet det i den tid, der er forløbet, siden lovforslaget kunne have været gennemført og indtil nu, var det med tanke på, at når ministeren og regeringspartierne repræsentanter i folketingsudvalget alligevel ikke mente at kunne gennemføre det oprindelige lovforslag, kunne man jo, når man ville fastsætte en beløbsramme som den, der indeholdes i et af ændringsforslagene, have gennemført et lovforslag med disse ændringer på et tidligere tidspunkt, og så ville landbruget i hvert fald have fået en del af de penge, den højtærede minister taler om. Han siger, at det er 200 mill. kr. nu, men på årsbasis ville det være 270 mill. kr.

Jeg rettede til slut i mit første indlæg et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister; ministeren besvarede det ikke, og derfor ser jeg mig nødsaget til at gentage det. Det var spørgsmålet om, hvorvidt man i landbrugsministeriet var færdig med overvejelser om, hvordan leverandørerne, landbrugsproducenterne, ville få pengene tilbage i de tilfælde, hvor det ikke var muligt at give producenten dem direkte ved salg af hans produkter. Jeg gentager spørgsmålet, fordi der her muligvis kunne opstå en situation, hvor man for visse varegruppers vedkommende kunne tænke sig, at der fremkom beløb, som kunne anvendes til forskellige formål til fordel for landbruget, således som det hedder i lovforslaget. Men